

“BEN ODAMI İSTİYORUM...”

EMO ANKARA ŞUBESİ 14. DÖNEM YÖNETİM KURULU BAŞKANI HAŞİM AYDINCAK İLE 30. YIL ETKİNLİKLERİ KOMİSYONU ADINA ALI YİĞİT GÖRÜŞTÜ.

EMO Ankara Şubesi'nin 30. kuruluş yılı vesilesiyle bu süreçte görev yapmış şube yöneticileriyle söyleşi yapıyoruz. 14. Dönem Şube Yönetim Kurulu Başkanı olarak görev yaptığınız için bu çerçevede sizinle de bir söyleşi yapmanın uygun olacağını düşündük.

Teşekkür ederim. 30 yıllık bir süre, kurumların ömründe kısa ancak bireylerin yaşamında uzun sayılabilecek bir süredir. İşin ilginç yanı da Ankara Şubesi'nin bu 30 yılının başından beri, değişik aşamalarında farklı ilgi düzeyi ile izleyiciliğini ve tanıklığını yapanlardan birisiyim. Pek çok değerli arkadaşımın beyin kıpırtılarının, emeğinin, göz nurunun ve alın terinin, kendisinin ve sevdiklerinin büyük özverilerinin toplamıdır bu 30 Yıl. Şubemizin 1988-1990 arasındaki iki yıllık karanlık döneminde de bu ilgi eksilmemiş, Şubeyi yeniden demokratik bir yönetime kavuşturma mücadelesi olarak yürütülmüş ve bunun başarılmasından sonra da EMO Ankara Şubesi'nin demokratik bir mevzi olarak korunması ve geliştirilmesi ortak sorumluluğu olarak günümüze kadar getirilmiştir.

Elektrik Elektronik Mühendisi Ali YİĞİT
EMO Ankara Şubesi Yayın Kurulu Üyesi
ali.yigit@emo.org.tr

Farklı aşamalardaki katkılarıyla Ankara Şubesi'nin bu 30 yıllık demokratik yapısını oluşturan, taşıyan ve bundan sonrasına da taşıyacak olanları kutluyorum ve hepsine teşekkür ediyorum. Bir tutam tuzu bulunmaktan dolayı da ben kendimi şanslı sayıyorum. Bundan gurur duyuyorum.

30 yılı aşan bir ilişkiden söz ediyorsunuz. Ben önemli bir kısmını biliyor olsam da EMO ile nasıl tanıştığınızı-buluştuğunuzu anlatır mısınız?

Benzeri sorular karşısında kimi sanatçıların “çocukluğumdan beri...” diye başlayan anlatımları vardır. Benim açımdan da bu sorunun gerçekten de çocukluğumdan başlayan bir hikâyesi vardır. Liseyi bitirip ODTÜ'ye kayıt için geldiğim 1970 yılına dek Malatya'da yaşadım. İlkokul 3'ten itibaren yaz tatillerimde radyo tamirciliği çıraklığına gidiyordum. Bu dönem tüpler yerine transistörlerin elektronik dünyasına girdiği bir döneme denk geliyordu. İlk öğrendiğim işlerden birisi tüplü, büyük bataryalı radyoları transistörlü portatif radyolara dönüştürmekti. Amerika'dan henüz dönmüş olan ustam hem İngilizce hem de elektronik eğitimi verdiği için çıraklığım, gelişimim

açısından çok yararlı etkilerde bulunmuştu. Böylesi bir mesleki yetkinleşmenin yanı sıra çok başarılı bir ortaokul öğrenimini de yaşıyordum. Öyle ki o dönemde (henüz yeni kurulmuş olan) TÜBİTAK'ın Ortaokullar arası matematik yarışmasında Türkiye 2.'si olmuşum. Ardından da Lise 1'de girdiğim sınavlar sonunda TÜBİTAK'ın karşılıksız Bilim Adamı Bursiyerleri arasına katılmıştım. TÜBİTAK'ın bursiyerler için düzenlediği Yaz Okulunda ülkemizin bilimsel potansiyeli yüksek beyinleriyle (Bunların bir kısmı bugün mesleğimizin öne çıkan akedemisyenleri-hocaları oldu) bir arada olma ve tanışma şansını yaşadım. Çok güçlü teorik araştırmacığımın yanı sıra okulumuzun bana tahsis edilen laboratuvarında ve o günün koşullarında hurdalıklardan topladığım malzemelerle pratik uygulamalar da yapıyordum. Örneğin daha 1968-70 yıllarında kurduğum bir “korsan radyo” ile mahallemize radyo yayını yapıyordum.

Bunlar paralelinde hoş bir gelişmeyi daha yaşıyordum: Malatya daha 1965'lerdeki TİP çalışmalarına başlayarak 1971 12 Mart öncesi devrimci çalışmaların yoğun olduğu bölgelerden birisiydi. Ben daha 13-14 yaşlarımdan

İtibaren toplumsal muhalefeti şekillendiren toplantıların pek çoğunda seslendirme düzeneğini kurup yönetmekten dolayı bu etkinliklerin odağında yer almaya başlamıştım. Bu vesileyle yaş olarak 68 kuşağından küçük olmama rağmen başta Deniz Gezmiş olmak üzere o dönemin devrimci önderlerinin yaşadığı devrimci mücadelenin ve coşkunun önemli bir kısmını onlarla birlikte yaşama şansım oldu. Bilimsel ve araştırmacı kimliğim devrimci kişiliğimle de bütünleşmişti. 12 Mart faşizmini ODTÜ Elektrik Mühendisliği öğrencisi olarak göğüslemek durumunda kalmıştım. Kaçınılmaz olarak devrimci yanım akademik yanımın önüne çıkmıştı. Gerek gençliğin antifaşist, devrimci, demokrat örgütlenmesinde gerekse de ülkemiz genelindeki demokrasi mücadelesinde sorumluluk üstlendikçe pek çok ağır bedeller ödemek durumunda kaldım. Okul ile arama cezaevleri girdi, birkaç kez yaralanmalar, ölüme gidip gelmeler yaşadım. İşte bu dönemlerde bir de EMO bünyesinde bugünkü EMO-Genç benzeri bir yapılanma oluşturmuştuk. Benim öncülüğünü yaptığım ve o dönemde ODTÜ ve Yükseliş (ADMMA) Elektrik Mühendisliği öğrencilerini kapsayan bu

çalışmayı, benim devrimci gençliğin merkezi örgütlenmesini sağlamayı hedefleyen çalışmalara yönelmem üzerine, diğer arkadaşlarımız yürütmüşlerdi. Örneğin faşistlerin tehditleri nedeniyle destek için EMO Genel Kurullarına katıldık. Yine aynı dönemlerde EMO Yönetim Kurulu Yayın Kurulu ile birlikte üyeleri-meslektaşlarımızı hedefleyen (örneklem esasına dayalı) çok geniş kapsamlı bir anket düzenlemiştik. 1973-74 yıllarında gerçekleştirilen o anketin teknik uzmanı olarak görev yapmış anket formunun oluşturulması, anketörlerin eğitimi ve anket sonuçlarının değerlendirilmesi süreçlerinde görev yapmıştım. Pek çok EMO'cu ile ve bu çerçevede Onursal Başkanımız Ahmet VAROL ile hocalarımız Güney GÖNENÇ, Ersin TULUNAY, rahmetli Nazif TEPEDELENLİOĞLU ile tanışmalarımız taa o döneme rastlamaktadır.

Ankara Şubesi yönünden de başka bir hoş rastlantıyı yaşadım. Ankara Şubesi 1977'de ilk kurulduğunda İhlamur Sokak'ta EMO Merkez binasının hemen bir altındaki binadan bir büro kiralanmıştı. O dönemde ben de aynı katta onun karşısındaki dairede Emek Dağıtım diye bir yayın dağıtım bürosunda

uğraşıyordum. Bu nedenle Ankara Şubesi ile de daha kuruluşundan itibaren komşuluk düzeyinde bir ilişkiyi de yaşamış oluyordum.

EMO ile böylesine eskilere uzanan bir tanışıklığınız olduğu halde ancak 1988 yılında üye olabiliyorsunuz. Hatta ben iyi hatırlıyorum Şube Yönetiminde Meslekte Birlik Grubu'ndan seçilenlerin elinde olduğu dönemde şubeyi kurtarmak için yürütülen çalışmalara "ODAMI İSTİYORUM" diyerek aktif olarak katıldığınızda Oda ile ilişkinizin derinliğini bilmeyenlerce "BU ADAM DA NEREDEDEN ÇIKTI ! " diye yadırganmıştınız.

Aynen öyle oldu. ODTÜ Elektrik Mühendisliği'ne 1970'te kayıt yaptırmama, birkaç kez de 3.sınıfa kadar ilerlememe rağmen yıllarca hiç 4. sınıf olamadım ve mezun olamadım. Değişik şekillerde 11 kere atılıp-ayrılıp ancak 12. girişimde ODTÜ'den 1988 yılında (18. yılda) Elektrik Mühendisi olarak mezun olabildim ve hemen Odaya 15279 sicil numarası ile kayıt oldum. Bu kez 12 Eylül 1980 faşizminin uygulamalarını göğüslemek durumunda kalmıştım. Birkaç kez yine ölümlere gidip

gelmelerin, işkencede sakat kalmaların yanı sıra uzunca bir hapislik döneminden sonra cezaevindeyken girdiğim ve kazandığım sınav hakkımı kullanarak tahliye olduktan sonra ODTÜ'ye bir kez daha kayıt yaptırmış ve yeni baştan öğrencilik yaparak okulu bu kez bitirmiştım. Sonunda üye olmak üzere Odamla buluştum derken bir de baktım ki Şubem faşist işgal altında. Kâbus gibi bir şeydi bu...

Çocukluğumdan beri kendimi hazırladığım mesleğin diplomasına anti faşist mücadeledeki konumlanışım nedeniyle binbir engel çıkıyor, bir türlü ulaşamıyorum ve üstelik bu engelleri aşip 15 yıldır ilişkim olan odama mühendis olarak kaydolmak üzere geldiğimde de onu faşist işgal altında buluyorum. Böyle bir durumda ben elbette ki "ben Odamı istiyorum" diyerek ortaya atılacaktım.

Nitekim sizler ve aynı kaygıları duyan devrimci-demokrat arkadaşlarımızın çabalarıyla Şubemizin kurtarılması başarılıydı. İnsanlarımızda genel olarak süreci kendileriyle başlatma alışkanlığı vardır. O dönemde o sürece katılan arkadaşlarımızın kimileri de daha yeni mezun olmuş, Odaya daha yeni kaydolmuş birisinin böylesine inisiyatif kullanıyor oluşunu yadırgamışlardı. Birlikte çalışma ve mücadele süreci yaşandıkça ve daha sonra da 1992-1994 yıllarında EMO Yönetim Kurulu Yazman Üyesi olarak görev yapınca bu yadırgamalar silinebilmişti.

1992-1994 yılları arasında EMO Yönetim Kurulu Yazmanlığı görevinden

sonra da 14. Dönem Şube Yönetim Kurulu Başkanı olarak 1998 -2000 yıllarında görev yaptınız. Kişisel birikim ve deneyimlerinizi Oda çalışmalarına kattığınız, görev yaptığınız bu döneme ilişkin önemli değerlendirmeleriniz olmalı, bunları bizimle paylaşır mısınız?

Bireyin kendi kişisel deneyimleri ve bilgi birikimi, üstlenilen görevlerin yerine getirilme yetkinliğine elbette ki çok şey katacaktır. Ama bu her şeyi kendi bilme ve yapma biçiminde bir yanılısamaya yol açmamalıdır. Biliyorsun bu konudaki yaklaşımımız benim redakte ettiğim ve hepimizin yıllardan beri benimseyerek uygulamaya çalıştığımız bir ilke haline gelmiştir. Diyoruz ki;

"ÇALIŞMALAR VE GELİŞMELERİ KENDİ BİRİKİM VE YETENEĞİMİZLE SINIRLANDIRMASIZIN, İSTEĞİ, ZAMANI, YETENEĞİ VE BİRİKİMİ OLAN HERKESİN KATILIMINA AÇIK PLATFORMLAR OLUŞTURMAYI VE SÜRDÜRMEYİ YÖNETİMDEKİ VARLIK NEDENİMİZ OLARAK GÖRMELİYİZ."

Başka bir söyleyişle yöneticiler olarak her şeyi biz bilmek ve söylemek, yapmak iddiasında ve zorunda olamayız. Her konunun uzmanı olan kişileri sürece katmalıyız, kendimizi ve süreci böylesi katkı ve katılımlarla zenginleştirip güçlendirmeliyiz. Çok çeşitli, çok yönlü etkinlikleri aynı anda örgütleyebilmeli ve yürütebilmeliyiz... Kendi yetkinliğimin boyutlarını sergileme hevesine kapılmaksızın bu ilkenin tanımladığı katılımcılığa uygun ortamları oluşturmayı önermedim. Yönetimlerde görev alan arkadaşlarımızın da bu ilkeye uygun davrandıkları ölçüde başarılı olacaklarına

ve Oda çalışmalarına geliştirme-genişletme yönünde çok şey katacaklarına inanıyorum.

Yönetici olan birisi özgürlüklerinden önemli ölçüde özveride bulunmak, pek çok konuda kendini kısıtlamak ve sadece benimsediği üyelerin değil tüm üyelerin yöneticisi olarak görev yapmak durumundadır. Odalarımızdaki yöneticilik görevlerinin hep aynı kişilerce yapılması yerine dönüşümlü olarak yapılmasını savunmamın pek çok gerekçesinden önem verdiğim birisi budur. Uygulamada yönetici olan kişilerde zamanla ya herkesle uzlaşabileceği yanılığısıyla herkese yaranmaya çalışan bir eyyamcılık yönünde veya "biz ilke sahibi insanlarız, bizim dediğimize uyan insanlar bizi ilgilendirir" sekterliği yönünde bozulmalar ortaya çıkabilmektedir. Bu davranış bozuklukları ortaya çıktıktan sonraki aşamalarda iktidar erkini de elinde tutuyor olan bu insanların tavrını ya da kendilerini değiştirmek zor olabilmektedir. Bu nedenle bu türden bozulmaların uç vermesini beklemeksizin dönüşümlü görev yapma düzenlemeleri oluşturulabilmelidir. Makam bağımlısı kişilere veya örgütün hep aynı kişileri görevde tutma kolaylığına teslim olunmamalıdır.

BEN KENDİ ADIMA ŞUBE BAŞKANI OLDUĞUM DÖNEMDE, BİR SONRAKİ DÖNEMDE GÖREV YAPACAK DEMOKRAT ARKADAŞLARIMIN SEÇİLMESİNİ DE GÜVENCEYE ALACAK ÇALIŞMALARINI DA YAPMIŞ OLMANIN GÖNÜL RAHATLIĞIYLA, GÖREVİMİ GÖNÜLLÜ OLARAK BIRAKMIŞ OLMAMI OLUMLU BİR ÖRNEK OLUŞTURMASI AÇISINDAN ÖNEMSIYORUM.

Şube Başkanı olarak benim hiçbir zaman bir makam ya da çalışma masam olmadı. Bunu hiç dert etmedim. Toplantı

masasının bir köşesi ile yetindim. Ancak çalışma arkadaşlarımın Odanın çalışmalarının gerektirdiği alt yapıya-çalışma ortamına kavuşturulmasını önemsedim ve elimden geldiğince buna hizmet edecek gelişmeleri hedefledim ve sonraki görev yapan arkadaşlarımı da bu yönde teşvik ettim. Bugün Şubemizin eriştiği olanaklar kıvanç verici bir düzeydedir.

Ben Ankara Şubesi'ne baktığımda maddi altyapıdaki bu olumlu, kıvanç verici boyutun kadrolar ve çalışma anlayışının içselleştirilmesi yönünden de geliştirildiğini gözlüyorum. Bundan da büyük keyif alıyorum. Bu oluşumu gerçekleştiren herkesin emeğine sağlık, kendilerini kutluyorum.

Şubenin çalışmalarının bundan sonrası için neler söyleyebilirsiniz

Bu konuda genel kurullar aşamasında söylediklerimiz geçerliğini korumaktadır. "EMO'nun bir meslek örgütü ve bir mücadele örgütü olarak varıp dayandığı düzey, artık EMO'nun yükünün belirli birkaç kişinin olağanüstü yetenekleri ve olağanüstü gayret ve özverileri üzerinden yürütülebilmesini olanaksız kılmaktadır. Eskiden beri gelişmeleri ve çalışmaları kendi birikim ve yeteneklerimizin düzeyi ile sınırlamaksızın; yeteneği, isteği ve zamanı olan herkesin katkısına açık platformlar oluşturmak olarak tanımlanan Odadaki demokratların misyonunun bir boyutu özel olarak öne çıkarılmalıdır: EMO'nun çalışmaları ve mücadelesi, EMO'nun bugününü ve geleceğini kucaklayacak kadroları kazanmaya ve yetiştirmeye hizmet edecek şekilde örülmelidir." demiş, bu işleyiş uymayan, uyum sağlayamayan, engelleyici tutum ve davranışlardan sakınılması gerektiğine vurgu yapmıştık. EMO'nun

meslek ve mücadele örgütü olmanın diyalektik bütünlüğünü ifade eden kimliğinin Ankara Şubesi'nde algılanma, özümseme ve içselleştirilme düzeyi örgütün diğer birimlerinde de olumlu göstergeler olarak izlenmekte ve EMO'nun yetkinleşmesi ve demokratik yapısının güçlenmesinde yönlendirici olabilmektedir. Ankara Şubesi örgüte karşı böyle bir sorumluluğu olduğunu hiç unutmamakta ve bunun gerektirdiği olgunluğunu sürdürmektedir.

EMO ANKARA ŞUBESİ'NDE UYGULANIŞINA TANIK OLDUĞUMUZ ÜYELERİN AKTİF KATILIMINI SAĞLAYICI OLMAK ÜZERE TEMEL ALINAN BİRLİKTE DÜŞÜNME, BİRLİKTE KARAR ALMA, BİRLİKTE UYGULAMA, BİRLİKTE DEĞERLENDİRME YAKLAŞIMI, ÖRGÜTÜN BİRİMLERİ VE ORGANLARI DÜZEYİNDE DE İŞLER KILINMALI, BÜROKRATİK HİYERARŞİNİN (VE QİDEREK BÜYÜYECEK KURUMSAL YAPININ-MEVZUATÇILIĞIN) ÖRGÜT DISİPLİNİ GÖRÜNTÜSÜYLE ÖRGÜTÜN DİNAMİK, DEMOKRATİK VE DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİ ÖZELLİKLERİNİ TESLİM ALMASINA İZİN VERİLMEMELİDİR. ANKARA ŞUBESİ ÖRNEĞİNDE OLDUĞU GİBİ HER BİREY, HER ORĞAN VE HER BİRİM KENDİ ÖZGÜL DURUŞ NOKTASINDAN HAREKETLE SORĞULAYICI OLABİLMELİ, ÇALIŞMA VE GELİŞMELERE KATKI KOYUCU, AÇILIM QETİRİCİ OLMALIDIR.

ÖRGÜTÜ SAHİPLENMENİN DE BU YÖNDEKİ SAĞLIKLI YAKLAŞIM ÖLÇÜSÜNDE MÜMKÜN OLACAĞI BİLİNMEKTEDİR.

Ben EMO Ankara Şubesi'nde böylesi bir güçlü yapılanmanın kök saldıgını görüyorum. EMO, meslek örgütü olmanın gerekliliklerini ve bir mücadele örgütü olmanın kaçınılmazlığını yıllardan beri şöyle bir bütünlük çerçevesinde tanımlamakta ve yürütmeye çalışmaktadır: Ankara Şubesi artık çok net bilmektedir ki mesleki ve örgütsel sorunlarımıza sahip çıkma yetkinlik ve kararlılığımız, ülke ve üye çıkarlarını gözeterek sağlıklı politikaların oluşumuna katkıları koymaktadır. Kendi alanımızdaki sorunlarımıza sahip çıkışımız, demokrasi ve bağımsızlık mücadelesine destek oluşturmakta, ülkemizdeki demokratik gelişmeler ise mesleğimizi yapabilmemizin alt yapısında daha sağlıklı gelişmelere güç katmaktadır. Böylece ÜLKEMİZE, MESLEĞİMİZE, ONURUMUZA SAHİP ÇIKAN-BAĞIMSIZ, DEMOKRATİK TÜRKİYE VE İNSANCA YAŞAMAYI etkin olarak savunabilen bir Oda örgütlenmesi EMO Ankara Şubesi'nde kök salmıştır. Dönemsel bir takım zaafılar bu yapıda yalpalamalar yaratamaz. Bu güvenceyle EMO Ankara Şubesi'nin geleceğine de umutla, güvenle bakıyorum. Şimdiye kadar bu oluşuma katkı koyanları ve bundan sonrasına da katkı koyarak geliştirecek olanları bir kez daha kutluyorum.

Anlatacak, paylaşacak çok şeyiniz olduğunun farkındayım. Ama bir söyleşi boyutu ile kendimizi sınırlamak durumundayız. Ben de EMO'ya, EMO Ankara Şubesi'ne şimdiye kadar ki verdiğiniz katkılar ve bu güzel söyleşi için teşekkür ediyorum. Katkılarımızın önümüzdeki dönemlerde de devam edeceğini biliyorum.